

کمدی

رشته کمدی خوانی در کالج «هامبر» در ایالت اونتاریو کانادا تدریس می‌شود. این رشته شوخی و مسخره بازی نیست؛ نام اصلی این رشته «اجرا و نویسندگی طنز» است که برای دانشجویان با استعداد ذاتی شوخ طبع طراحی شده است. دانشجویان رشته «کمدی» در این دانشگاه با هنر خندانند مردم به صورت اجرای زنده، بداهه گوئی، نویسندگی طنز، ساختن برنامه‌های طنز تلویزیونی و جنبه‌های تجاری آن آشنا می‌شوند. شهریه دانشگاه برای دانشجویان کانادایی ترمی پنج تا نشتن هزار و برای دانشجویان خارجی حدود سیزده هزار دلار است.

بهاران نما

بارعایت فاصله بخوانید

بحث شیرین امتحان و نمره که به میان می‌آید، لرزه بر اندام دانشجویان می‌افتد. همین اسم امتحان کافی است که تصویر نمره‌های کم و زیاد در ذهن دانشجویان نقش ببندد. برای آنهایی که اهل تفکر و منطقتند، نمره فقط یک نماد سمبلیک بوده و میزان یادگیری آنها از علم و دانش، معیار اصلی محسوب می‌شود. بعضی دیگر اما با زحمت و تلاش فراوان همه مباحث را از بر کرده و حتی برای تعداد دوره‌های خواندنشان، کنتور می‌اندازند اما دست بر قضا نمره دلخواه را هم نمی‌گیرند. براساس گزارش روزنامه «گاردین» رعایت فاصله بین زمان‌های مطالعه می‌تواند روند بهتری حاصل کند. زمانی‌که دانشجو چند ساعت پیپی مبحثی را می‌خواند، فعالیت ذهنی‌اش کم شده و بازدهی خوبی نخواهد داشت. اما اگر زمان درس خواندن به بازه‌های ۵۰ دقیقه‌ای تقسیم و بعد از آن فرصت کوتاهی برای استراحت در نظر گرفته شود، میزان یادگیری بیشتر می‌شود. مهم‌ترین عامل برای موفقیت در این روش این است که دانشجو قبل از شروع زمان امتحانات برنامه‌ریزی‌های لازم را انجام داده و مطالب را دسته‌بندی کند. به این ترتیب نه تنها هیچ بخشی جا نمانده و نوبت به تمامی مباحث می‌رسد که به علت فعالیت‌های درست مغزی در زمان‌های تعیین شده نتیجه بهتری حاصل می‌شود. مسلماً این روش برای دانشجویانی که شب امتحان تصمیم می‌گیرند سری به جزوه‌هایشان بزنند، کارساز نیست اما برای آنهایی که هنوز نمره معیار یادگیری است، فاصله‌اندازی می‌تواند روش مطمئنی باشد.

تکنولوژی

خلاقیت با مدل آنلاین

مدل آموزشی جدیدی که با نام «تحصیل آنلاین» این روزها دنیای علم را به خود مشغول کرده، در واقع برگرفته از طرح‌های اولیه «جورج زینمن» و «استفان دوتز» در سال ۲۰۰۸ است. هرچند اجرای این مدل به چند سال قبل برمی‌گردد اما این بار خلاقیت دانشگاهیان نتیجه‌ای متفاوت به بار آورده است. دانشگاه «ایندیانا» و دیپارتمان موسیقی دانشگاه «پوردو» برای اولین بار تحصیلات به شیوه آنلاین را در دستور کار خود قرار داده‌اند. یادگیری موسیقی و واحدهای درسی مرتبط با هنر به صورت آنلاین، داستان متفاوتی با دوره‌های حضوری دارد که تعجب بسیاری از دانشگاهیان در این حوزه را برانگیخته است. دانشگاه «ام‌آی‌تی» دوره آنلاینی تحت عنوان «نشانه در فیزیک» راه‌اندازی کرده که در آن دانشجویان را به تورهای مجازی در ایتالیا، هند و انگلستان برده و مفاهیم پایه‌ای فیزیک را در مکان‌هایی که اکتشافات مهم در آن صورت می‌گیرد، آموزش می‌دهد. همچنین دانشگاه ایالتی اوهایو واحد آموزشی با نام «تقویت نوشتن خلاق» با همکاری کورسرا به راه انداخته است. این دوره به شرکت‌کنندگان اجازه می‌دهد که نویسنده، منتقد و ویراستار باشند. نمونه‌های زیادی از خلاقیت در آموزش‌های آنلاین این روزها در دانشگاه‌های مختلف در جریان است. انگار تمام دانشگاهیان بر آن شده‌اند که هر آنچه از استعداد و توانایی در چپته دارند به کار گیرند تا تفاوت را در روش‌های آموزشی به بهترین نحو ممکن اعمال کنند.

تخته کلاس را به اشتراک بگذارید Free پیشنهاد ۱۹!

Share your board

یادداشت برداری از تخته کلاس به غیر از مچ‌درد، باعث می‌شود شما از کلاس هم عقب بیفتید. اگر از آن دسته افرادی هستید که آخر ترم با التماس به دانشجویان تندنویس - که حتی شکل‌ها و جدول‌ها را با خودکار رنگی می‌کشند - خواهان جزوه‌هایشان می‌شوید به شما مژده می‌دهیم که اپلیکیشن Share your board به داد شما خواهد رسید. این اپلیکیشن از تخته عکس می‌گیرد، کچ و کولگی‌های احتمالی و ابهام نوشته‌ها در عکس را می‌زاند و شما را به کاشف خطوط خروچنگ‌قوباغه استادان تبدیل می‌کند. همچنین می‌توانید از این طریق تخته را با دیگران به اشتراک بگذارید و برای خودتان خدا بیاموزی بخیرید. این اپلیکیشن برای اسمارت‌فون‌های اندروید رایگان است.

برگزاری کلاس‌ها، این عدد به صورت چشمگیری افزایش یافته است. باور غلطی که در این زمینه وجود دارد این است که استادهایی که در وضعیت مالی خوبی به سر می‌برند، برای حفظ امتیازهای فردی یا بالا بردن ارزش‌های کاری خود حاضر به این کار می‌شوند، اما واقعیت این است که براساس اعلام رئیس بخش آموزش «کورسرا»، تعداد استادهایی که به پول تدریس‌شان نیاز داشته اما می‌خواهند به سهم خود در موفقیت روش‌های آموزشی آنلاین نقش داشته باشند، بیشتر است.

نگاهی به وضعیت کیفیت آموزش عالی در کشور

در راه ماندگان

خودمان در این دانشگاه‌ها در حال تدریس هستیم شاید مصنفانه نباشد، ولی واقعیتی است که باید آن را بدانیم این است که به راستی کلاس‌های درس دانشگاهی ما به محیطی بی‌بهره و در بسیاری از موارد مخرب تبدیل شده است. من استادان را مقصر نمی‌دانم چراکه فرآیند آموزش را نمی‌توان با راهکارهای کوتاه‌مدت به بهترین حد خود رساند. نروزی در ادامه اشاره به مسائلی داشت که باعث پدید آمدن این وضعیت شده‌اند و مسئولان کنونی وزارت علوم مقصر این وضعیت نیستند. او در این باره می‌گوید: «مگر می‌شود شما با گذاشتن کارگاه آموزشی بتوانید علم استادان را به روز کنید؟ این باور غلطی است که با ورود هر وزیر جدید اولین گزینه اصلاح‌جانش برگزاری کارگاه‌های آموزشی است که برای بهتر کردن اوضاع آموزش مطرح می‌شود. شاید ما بتوانیم با این کار مهارت‌های تدریس را تقویت کنیم اما نمی‌توانیم فارغ‌التحصیلاتی با علم روز دنیا داشته باشیم.»

اما راه چاره برخی این مشکلات را از یکی از اعضای هیات‌علمی دانشگاه تربیت مدرس جویا شدیم. جواد حاتمی ۲۰ درصد دانشیار و بقیه مرئی هستند. موارد قانونی و آیین‌نامه‌هایی که در صنف استادان اعتبار اجرایی دارد همان است که سال‌هاست مورد بازنگری قرار نگرفته است و جذاب اینجاست که پیدا کردن آمار دقیقی از تعداد پرونده‌های رکود علمی که به هیات امنای وزارت علوم، تحقیقات و فناوری ارسال می‌شود، کار آسانی نیست، زیرا روند بررسی این پرونده‌ها با بازه زمانی سه‌ساله میانبرهای زیادی برای دور زدن این قانون را ایجاد کرده که خیلی کم پیش می‌آید که به بازنگری یا اخراج بکشد.

در آموزش عالی ایران اگرچه از دیرباز، بازرسی‌هایی از آموزش عالی توسط دولت صورت گرفته است ولی این فعالیت‌ها با نگاه کل‌گرا و سیستمی همراه نبوده و رویکرد نظارتی و ایدئولوژی دولتی و تمرکزگرایانه داشته‌اند. تنها در ۱۰ سال اخیر کوشش‌هایی برای پایه‌گذاری رویکرد نوین و علمی ارزشیابی کیفیت بر مبنای الگوی اعتبارسنجی صورت گرفته که آن هم با مشکلاتی همراه بوده که کیفیت ارزشیابی را کم کرده است. همین مشکلات در سیستم‌های نظارتی یکی از مواردی است که کارشناسان آموزش عالی آن را دلیل اساسی برای پایین بودن کیفیت ارائه و تدریس برخی از استادان دانشگاه می‌دانند. داریوش نوروزی عضو هیات‌علمی دانشگاه علامه در این باره می‌گوید: «قضاوت ما به‌عنوان کسانی که

پیوند نیکبنا

نگاه‌ها به سوی دانشجویان می‌رود؛ اینکه دانشجویان انگیزه ندارند یا مدرک‌گرایی در کشور، معضل اساسی کیفیت آموزشی در نظام آموزش عالی کشور است. غافل از اینکه نقش استاد و مدرس در این میان بیشتر از آن است که بتوان به راحتی از آن عبور کرد. کم نیستند دانشجویانی که گزینه‌های ضعیف و متوسط را جلوی پرسشنامه‌های نظارت کیفی دانشگاه‌ها تیک زده‌اند و باز هم چهار سال تحصیلی‌شان با همین نگاه به استاد سپری شده است. کم نیستند کلاس‌هایی که استاد در مسند مرئی که توان تدریس و روی با ایستادن ندارد ظاهر شده است و خط به خط کتاب را قرائت می‌کند و دانشجویان در کلاس چرت می‌زنند. کم نیستند استادانی که هم سن و سال دانشجویان هستند و داشته‌هایشان از دوره کارشناسی را تدریس می‌کنند.

اینها حرف دل بسیاری از دانشجویانی است که در دانشگاه‌های کشور تحصیل می‌کنند، کما اینکه رمز اشتراک بسیاری از بحث‌هایشان رفتار همین مدرسان و استادانی است که کم می‌گذارند برای همراهی جوانانی که در ابتدای ورود به دانشگاه پر از انرژی هستند ولی در ادامه تمامی عوامل دست به دست هم می‌دهند که دلسرد شوند از تحصیلات آکادمیک‌شان و حسرت بخورند که چهار سال را در کلاس‌هایی سپری کردند که هنوز استادشان برگه‌های تاپی با مائین تاپ دهه ۶۰ را در کلاس ارائه می‌دهد. کلاس‌هایی که جنبشی در آنها نیست و مانند دوره‌های دبیرستان طی می‌شوند یکی از مسائل تاثیرگذار در کاهش انگیزه دانشجویان کشور است که با حضورشان در این کلاس‌ها چیزی از بار شنب‌های سخت امتحانی‌شان کم نمی‌کند. در بسیاری از موارد استادان به دلیل بی‌انگیزگی در زمینه اطلاع یا ارائه موضوعات به روز از دانشجویان خود عقب می‌افتند اما اینکه چگونه می‌توان جامعه بزرگ استادان را از این خطر نجات داد یکی از مسائلی است که شایان توجه ویژه در آموزش عالی هر کشوری است.

نمایشگاه اندازه‌گیری و ابزار دقیق

اولین‌ها همیشه خبرساز می‌شوند. این بار دانشگاه علم و صنعت در آذرماه می‌خواهد در زمینه ابزارهای اندازه‌گیری نمایشگاهی به‌عنوان اولین دانشگاه نمایشگاهی را برگزار کند. تیم اجرایی شش نفره این دانشگاه طی سال‌ها تحقیق تصمیم گرفتند با دعوت و مشارکت دانشجویان دانشگاه‌های دیگر ایران دور هم جمع شوند و نمایشگاهی تحت‌عنوان «سامانه‌های اندازه‌گیری و ابزار دقیق» در ۱۸، ۱۹ و ۲۰ آذرماه برگزار کنند. ثبت‌نام برای شرکت در این نمایشگاه از اول آذرماه آغاز خواهد شد. نزدیک به ۸۵۰ غرفه آماده فرش برای مشارکت‌کنندگان ارائه شده است که با میانگین قیمت هر مترمربع ۷۰۰ هزار ریال و اگر کار خواهد شد. برای اطلاعات بیشتر درباره مشارکت و بازدید از این نمایشگاه به سایت imexpo.ir مراجعه کنید.